

3. Концепция контроллинга: Управленческий учет, система отчетности, бюджетирование / П.Хорваг; пер.с нем. – М.: АльпинаБизнес Букс, 2005. – 269 с.

*Карабін Катерина,
студентка групи РКзм-51*

МЕТОДИКА ТА ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТОРСЬКОЇ ПЕРЕВІРКИ ПРОГНОЗНОЇ ФІНАНСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Аудит являє собою вид діяльності, що полягає в зборі й оцінці фактів, що стосуються функціонування і положення економічного об'єкта (самостійного господарського підрозділу) або стосуються інформації про такий стан і функціонування, здійснюваний компетентною незалежною особою, яка, виходячи із встановлених критеріїв, виносить висновок про якість сторони цього функціонування.

Коллективні власники - акціонери, пайовики, а також кредитори не в змозі самостійно переконатися в тому, що всі операції підприємства, численні і найчастіше дуже складні, законні і правильно відбиті в звітності, тому що вони звичайно не мають доступу до облікових записів і відповідного досвіду, а тому мають потребу в послугах аудиторів. Тобто, проведення аудиторської перевірки прогностичної інформації навіть у тих випадках, коли вона не є обов'язковою, безсумнівно, має важливе значення.

Прогнозна інформація, в свою чергу, являє собою фінансову інформацію, що ґрунтується на припущеннях про події, які можуть відбутися в майбутньому, та про можливі дії суб'єкта господарювання. Аудиторська перевірка фінансової інформації, що має ознаки прогностичної, проводиться, як правило, у випадках, коли на її підставі користувачі обґрунтовують рішення, що стосуються перспектив діяльності емітента відповідної інформації.

Незважаючи на те, що аудит прогностичної інформації використовуються досить часто, питання його сутності та важливості в сучасних умовах набуває все більшого значення. Необхідність у послугах аудитора виникла в зв'язку з потребами тих, хто безпосередньо займається управлінням підприємством (адміністрація, менеджери), хто вкладає кошти в його діяльність (власники, акціонери, інвестори), а також держави, як споживача інформації про результати діяльності підприємств.

Кожний бізнес, хоч би яким малим він був, завжди повинен мати прогноз для обґрунтування мети у своїй діяльності, що, у свою чергу, створює підґрунтя для свідомого розвитку підприємства. Розрізняють

різні підходи щодо прогнозування, але будь-який із них можна віднести до інтуїтивного (на основі особистого судження) або наукового (раціоналістичного) типу.

Прогноз – це передбачення напрямків та тенденцій розвитку процесу, об'єкта або явища. Головна мета прогнозів – виявити процеси розвитку явищ та передбачити розвиток подій у майбутньому, а також побудова моделі найбільш ймовірного майбутнього стану середовища (як зовнішнього так й внутрішнього).

До найважливіших функцій прогнозування в системі стратегічного планування відносять:

- визначення можливих цілей і напрямів розвитку об'єкта прогнозування;
- оцінювання соціальних, економічних, наукових, технічних та екологічних наслідків реалізації кожного з можливих варіантів розвитку об'єктів прогнозування;
- попереднє визначення змісту заходів щодо реалізації можливостей та послаблення загроз кожного з імовірних варіантів розвитку прогнозованих подій;
- оцінювання необхідних витрат і ресурсів для впровадження розроблених заходів і наслідків щодо прояву обмежень у системі «час – гроші».

Проте, окремі підприємства для прийняття рішень про майбутнє організації або зовсім не застосовують прогнози, або застосовують їх незначною мірою. Як правило, такі фірми функціонують недовго, оскільки навіть ті зміни в середовищі, які можна передбачити, стають несподіванкою: підприємство не готове для повної реалізації можливостей, що виникають у зовнішньому середовищі, або зазнає краху під впливом будь-якої, навіть незначної загрози.

Поточний бухгалтерський облік містить розрізнену інформацію, необхідну для управління і контролю. Для визначення результатів діяльності підприємства за звітний період дані поточного обліку необхідно узагальнити в певній системі показників, що досягається шляхом складання звітності, яка є завершальним етапом ведення обліку.

Згідно з ст.3 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність" фінансовий облік є обов'язковим видом обліку, який ведуть підприємства. Дані такого обліку служать підставою для складання звітності, в грошовому вимірнику.

Для того щоб фінансова звітність була зрозумілою користувачам, вона повинна містити дані про: підприємство (назву, організаційно-правову форму і місцезнаходження, короткий опис основної діяльності; назву органу управління, в підпорядкуванні якого знаходиться

підприємство, або назву його материнської (холдингової) компанії та ін); дату звітності та звітний період; валюту звітності та одиницю її виміру; іншу інформацію, розкриття якої передбачено відповідними положеннями (стандартами).

Фінансова звітність, у певній мірі може бути використана для складання прогнозів розвитку підприємства, але потрібно створити спеціальну підсистему обліку, яка відіграє ключову роль у визначенні стратегії розвитку підприємства.

Аудит прогнозової інформації дає додаткову впевненість суб'єктам, у тому, що прогнози носять реальний характер. Фактично позитивний аудиторський висновок стосовно прогнозу свідчить про високу ймовірність розвитку подій саме за таким сценарієм, який було визначено стратегією розвитку.

Серед напрямів подальших досліджень варто зазначити вивчення впливу аспектів перевірки прогнозової інформації на рівень аудиторського ризику, обсяг і зміст необхідних аудиторських процедур, а також – особливості врахування результатів оцінювання прогнозової інформації в контексті формування професійного судження аудитора щодо достовірності того обсягу інформації, який достатній для висновку аудитора.

У висновку аудитора щодо прогнозів стратегії розвитку підприємства доступна інформація та відповідність її у всіх суттєвих аспектах вимогам до складання прогнозів. Неодмінним обов'язком аудитора є збереження конфіденційності інформації клієнта. У своїй суспільній практиці він не повинен розкривати таку інформацію без спеціального дозволу клієнта. Концепція незалежності аудитора трактує, що аудитор, а не клієнт, повинен вирішувати, яка інформація потрібна для проведення ефективної перевірки.

Таким чином, аудит прогнозової інформації має на меті досягнення упевненості користувачів в можливості її використання як надійного інструмента формування та реалізації управлінських рішень. Для досягнення зазначеної мети аудиторі мають розв'язати завдання, зміст яких полягає у формалізації моделі підготовки прогнозової інформації, визначенні правильності виконання попередніх оцінок, оцінюванні адекватності ідентифікації та врахування впливу припущень, на яких ґрунтується прогнозна інформація, а також – визначенні її надійності.

Список використаної літератури:

1. Проблеми і перспективи розвитку аудиту в Україні // За ред. Проф. М.С.Пушкаря – Тернопіль, ТНЕУ, 2012. – 220 с.